

[Rager.]

at vide, at der netop i Dag er Folk, der interesserer sig for Sagen, at finde i vor allernærmeste Omegn, og jeg haaber, at man med Venlighed vil tage mod Muligheden for et stort og nyttigt Arbejde der, saaledes at det hurtigst muligt kan komme i Gang.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, som det vil faa, naar Flertallets Ændringsforslag maatte være vedtaget.

Jens Thomsen: Vi har den Opfattelse, at Forholdene er ganske urimelige her i Landet, idet vi har en stor Arbejdsløshed paa den ene Side og samtidig Arbejdsmangel paa den anden Side. Vi har mange Gange paavist, at man kan aflaste Arbejdsløsheden ved at give Landbruget saadanne Arbejdsvilkaar, at det kan opnaa en rimelig Løn for et samfunds nødvendigt Arbejde, og jeg skal derfor ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind herpaa. Naar man ser sig nødsaget til at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang for unge Mennesker, samtidig med at man er vidende om, at der er stor Arbejdsmangel i Landbruget, beviser dette, at det nuværende System virker fuldkommen ruinerende. Vi ser mange Eksempler paa, at unge Mennesker forlader Arbejdet for at leje et Værelse med fælles Husholdning for at udnytte Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Ja, hvis Forholdene var saadan, at vi alle kunde leve af Arbejdsløshedsunderstøttelse, saa var det en rigtig Politik, der blev ført; men man er jo dog klar over, at dette er ganske umuligt, og deri ligger Beviset for, at den Politik, der føres, er fuldkommen forfejlet.

Forholdene er saadan, at Familien Danmark kan betale tarifmæssige Lønninger for Arbejdet med at bygge Broer og Veje, men der er ikke Raad til at give samme Løn for samfunds nødvendigt Arbejde. Det er stik imod al sund Fornuft. Forholdene burde være modsat, at den bedste Løn kunde opnaas ved produktivt Arbejde; det vilde være i Samfundets Interesse, at der blev størst Efterspørgsel efter det produktive Arbejde.

Forinden Ekstraarbejder sættes i Gang for unge, maa vi forlange, at Arbejdsmangelen i Landbruget afhjælpes. Saa længe den ikke er afhjulpet, kan vi i hvert Fald ikke medvirke til de Foranstaltninger, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, nemlig at føre Ungdommen bort fra Arbejdet i det produktive Arbejde i Landbruget og føre dem over i Nødhjælpsarbej-

der. Vi mener, det er stik imod al sund Fornuft, og derfor maa man ikke regne med vor Medvirken til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Svend E. Johansen: Den Betænkning, det nedsatte Udvalg har afgivet, siger ikke saa forfærdelig meget. For os, der ikke har deltaget i Udvalgsarbejdet, synes den ikke at indeholde væsentlige Ændringer, i hvert Fald er Regeringspartierne's Ændringsforslag ikke af væsentlig Betydning, berører ikke Helheden, det vil sige den Aand, der gaar igennem Lovforslaget.

Hvad Mindretalsudtalelserne angaar, slaas det for Venstres Vedkommende fast, at Arbejdsløshedsspørgsmaalet stadig bliver alvorligere, og vi kan være saa enige med Venstre i, at Begrebet Arbejdsløshed, dette store alvorlige Spørgsmaal, bliver skærpet for hver Dag, der gaar. Og naar Venstre videre i Betænkningen slaar fast, at Lovforslaget ikke anviser en rationel Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, saa er dette ogsaa i Overensstemmelse med vort Syn paa Lovforslaget, hvilket vi gav Udtryk for ved første Behandling.

Det ser i det hele ud til, at Mindretalene ikke betragter Lovforslaget med særlig Velvilje. Man er klar over den alvorlige Baggrund derfor, og naar saaledes det konservative Mindretal hævder, at Ungdomsarbejdsløsheden og den langvarige Arbejdsløshed er dybt alvorlige Problemer, maa vi igen give vor Tilslutning, men vi maa ogsaa være enige med det konservative Mindretal i, at Lovforslaget ikke paa nogen Maade løser disse dybt alvorlige Problemer, end ikke forsøger paa at anvise en Løsning, men i al Almindelighed betyder en henholdende Politik, en Ambulancetjeneste og sociale Foranstaltninger, der skal tjene til at faa Opmærksomheden afledet fra Spørgsmaalet i Øjeblikket, faa det mildnet; men ikke faa det bragt ud af Verden.

Ved Lovforslagets første Behandling holdt Socialministeren en stor Tale, der paa enkelte Punkter formede sig som et Opgør med Venstrepartiet. Socialministeren hævdede, at Landbruget havde en meget stor og meget stærk Beskyttelse. Nu er der ikke Tvivl om, at Socialministeren har Ret, naar han hævder, at der er gennemført mange Kriseforanstaltninger for at støtte Landbruget i dets Kamp for Tilværelsen. Jeg behøver ikke at nævne alle de forskellige Ordninger, men kan blot antyde Sukkerordning, Kartoffelmelsordning o. s. v. Der er gennem de forskellige Kriseforlig gennemført Beskyttelsesforanstaltninger for det